9 Iunie

Sfânta Treime. Cel între sfinţi părinte Ciril al Alexandriei

VECERNIA PLECĂRII GENUNCHILOR

Duminică după amiază

Preotul: **Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.**

Poporul: **A**min.

Preotul: **M**ărire Ţie, Dumnezeul nostru, mărire Ţie. **Î**mpărate ceresc, Mângâietorule, Spirite al adevărului, care pretutindeni eşti, şi toate le împlineşti, tezaurul bunătăţilor şi dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte de toată întinarea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Poporul: **S**finte Dumnezeule... **M**ărire Tatălui... **P**reasfântă Treime... **D**oamne, îndură-te spre noi... **M**ărire Tatălui... **T**atăl nostru...

Preotul: **C**ă a ta este împărăţia, şi puterea, şi mărirea, a Tatălui, a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Doamne îndură-te spre noi (*de 3 ori*). Mărire... Şi acum...

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu.

Veniţi să ne închinăm şi să cădem la Însuşi Hristos, Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Psalmul 103

Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul:
Doamne Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.

Întru mărturisire şi în mare-cuviinţă Te-ai îmbrăcat,
Cel ce Te îmbraci în lumină, ca într-o haină,

Cel ce întinzi cerul ca o piele,
Cel ce acoperi cu ape înălţimile lui,

Cel ce pui norii suirea Ta,
Cel ce umbli pe aripile vânturilor.

Cel ce faci crainici ai Tăi vânturile,
şi slujitori Ţie, flăcările focului.

Cel ce întemeiezi pământul pe neclintirea lui:
nu se va clătina în veacul veacului.

Adâncul, ca o haină e acoperământul lui:
deasupra munţilor vor sta ape.

De certarea Ta vor fugi,
de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa.

Se înalţă munţi, şi se coboară văi,
în locul, pe care l-ai pus temelie.

Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece,
nici se vor întoarce, să acopere pământul.

Cel ce faci să iasă izvoare în văi,
prin mijlocul munţilor vor pătrunde ape.

Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului,
veni-vor colunii în setea lor.

Deasupra lor păsările cerului vor locui:
din mijlocul stâncilor vor da glas.

Cel ce adapi munţii din cele de deasupra ale Tale:
din rodul lucrărilor Tale se va sătura pământul.

Cel ce faci să răsară iarbă dobitoacelor,
şi verdeaţă, pentru trebuinţa oamenilor,

Ca să scoţi pâine din pământ
şi vin ce înveseleşte inima omului.

Ca să înveseleşti faţa cu untdelemn,
şi pâinea inima omului să o întărească.

Sătura-se-vor lemnele câmpului,
cedrii Libanului, pe care i-ai sădit.

Acolo păsările îşi vor face cuib;

lăcaşul cocostârcului se înalţă deasupra lor.

Munţii cei înalţi, cerbilor,
stânca iepurilor este scăpare.

Făcut-a luna spre arătarea timpurilor,
soarele şi-a cunoscut apusul său.

Pus-a întuneric, şi s-a făcut noapte;
întru aceasta vor umbla toate fiarele codrului;

Pui de lei răcnind, ca să prade,
şi să ceară de la Dumnezeu mâncare lor.

Răsărit-a soarele, şi s-au adunat,
şi în culcuşurile lor se vor aşeza.

La lucrul său ieşi-va omul,
şi la lucrarea sa, până seara.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înţelepciune le-ai făcut,
umplutu-s-a pământul de zidirea Ta!

Însăşi marea cea mare şi largă,
acolo sunt târâtoare, nenumărate,
vieţuitoare mici şi mari.

Acolo corăbii umblă,
acolo, balaurul acesta, pe care l-ai zidit,
ca să se joace într-însa!

Toate de la Tine aşteaptă,
să le dai nutremânt la vremea lor.

Dându-le Tu lor, vor culege,
deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăţi;

Dar, întorcând Tu faţa Ta, se vor tulbura;

lua-vei spiritul lor, şi se vor sfârşi, şi în ţărâna lor se vor întoarce.

Trimite-vei spiritul Tău, şi se vor zidi
şi vei înnoi faţa pământului.

Fie gloria Domnului în veci!
veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.

Cel ce caută spre pământ, şi-l face de se cutremură;
Cel ce se atinge de munţi, şi fumegă.

Cânta-voi Domnului în viaţa mea,
cânta-voi Dumnezeului meu, până ce voi fi.

Fie Lui plăcute cuvintele mele,
şi eu mă voi veseli de Domnul.

Piară păcătoşii de pe pământ,
şi cei fărădelege, ca să nu mai fie.
Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul!

Şi iarăşi:
Soarele şi-a cunoscut apusul său;
pus-a întuneric şi s-a făcut noapte.

Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne!
Toate întru înţelepciune le-ai făcut.

Mărire.... **Ş**i acum....

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ţie Dumnezeule.

Aliluia, **A**liluia, **A**liluia, **M**ărire ţie Dumnezeului nostru, mărire ţie.

Ectenia mare

Cu pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: **D**oamne îndură-Te, spre noi.

Pentru pacea de sus şi pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici, şi pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfânt locaşul acesta, şi pentru cei ce cu credinţă, cu bună cucernicie, şi cu frică de Dumnezeu intră într-însul, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfinţitul (Arhi) Episcopul nostru (N), şi pentru cinstita Preoţime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul şi poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru autorităţile şi oştirea ţării noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru poporul care stă înainte şi aşteaptă Harul Sfântului Spirit, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce-şi pleacă înaintea Domnului inimile şi genunchii lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne întărim noi spre împlinirea bunăvoinţei lui Dumnezeu, Domnului să ne rugăm.
Pentru ca să trimită peste noi milele Lui cele bogate, Domnului să ne rugăm.
Pentru ca să fie primită plecarea genunchilor noştri, ca tămâia înaintea Lui, Domnului să ne rugăm.
Pentru cei ce au trebuinţă de ajutor de la Dânsul, Domnului să ne rugăm.
Pentru ca să fim mântuiţi de tot necazul, mânia, primejdia şi nevoia, Domnului să ne rugăm.
Apără, mântuieşte, miluieşte, şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.
Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi pururea Fecioară Maria, cu toţi Sfinţii pomenind-o, pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ţie Doamne.

Preotul, cu glas înalt:
Că Ţie se cuvine toată mărirea, cinstirea, şi închinarea, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum, şi pururea, şi în vecii vecilor.
*Poporul***:** Amin

Se cântă *Doamne strigat-am...* pe glasul 4. *Se pun 6 stihiri idiomele, din Penticostar, glas 4.*

Psalmul 140

**Doamne strigat-am către tine, auzi-mă:
ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către tine.**

**Să se îndrepte rugăciunea mea ca tămâia înaintea ta:
ridicarea mâinilor mele, ca o jertfă de seară.**

Pune, Doamne, pază gurii mele,
şi uşă de îngrădire în jurul buzelor mele.

Să nu pleci inima spre cuvinte de vicleşug:
ca să mă apăr, dezvinovăţindu-mă, fiind
în păcate,

Alături de oamenii, cari săvârşesc fărădelege;
şi nu mă voi întovărăşi cu cele alese ale lor.

Certa-mă-va dreptul întru îndurare, şi mă
va mustra:
iară untdelemn al păcătosului să nu ungă
capul meu; că şi rugăciunea mea este
împotriva celor bineplăcute lor.

Cufundatu-s-au, îngreunaţi cu pietre,
judecătorii lor:
auzi-vor graiurile mele, că s-au îndulcit.

Ca o brazdă, ce se spintecă peste pământ:
aşa s-au risipit oasele lor, lângă iad.

Căci către tine, Doamne, Doamne, sunt
ochii mei:

întru tine am sperat, să nu iei sufletul meu.

Păzește-mă de cursa, care mi-au pus-o mie,
și de smintelile celor ce fac fărădelegea.

Cădea-vor în mreaja lor păcătoșii:
deosebi sunt eu, și voi scăpa.

Psalmul 141

Cu glasul meu către Domnul am strigat:
cu glasul meu către Domnul m-am rugat.

Vărsa-voi înaintea lui rugăciunea mea:
necazul meu înaintea lui voi spune.

Când lipsea dintru mine spiritul meu:
și tu ai cunoscut cărările mele.

În calea aceasta, în care am umblat,
ascuns-au cursă mie.

Luat-am seamă de-a dreapta, și am privit:
și nu era cine să mă cunoască.

Pierit-a fuga de la mine:
și nu este cel ce să cerceteze sufletul meu.

Strigat-am către tine, Doamne; zis-am: Tu
ești nădejdea mea:
partea mea ești, în pământul celor vii.

Ia aminte la ruga mea,
că m-am umilit foarte.

Scapă-mă de cei ce mă prigonesc:

că sunt mai tari decât mine.

Pe 10: **S**coate din prinsoare sufletul meu:
ca să mărturisească numele tău.

Pe mine mă aşteaptă drepţii,
până ce vei răsplăti mie.

Psalmul 129

Pe 8: **D**intru adâncuri am strigat către Tine,
Doamne, Doamne ascultă glasul meu!

Fie urechile Tale
luând aminte la glasul rugăciunii mele.

Pe 6: **D**e Te vei uita la fărădelegi, Doamne,
Doamne, cine va suferi? Că la Tine este îndurarea.

Lucruri minunate au văzut astăzi toate neamurile, în cetatea lui David, când Spiritul Sfânt s-a coborât în limbi de foc, precum a spus Luca, Cuvântătorul de Dumnezeu. Că zice: Adunaţi fiind discipolii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede, şi a umplut casa unde erau ei şezând; şi toţi au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învăţături ale Sfintei Treimi.

Pentru numele Tău Te-am aşteptat, Doamne;
aşteptat-a sufletul meu cuvântul Tău,

sperat-a sufletul meu întru Domnul.

Lucruri minunate au văzut astăzi toate neamurile, în cetatea lui David, când Spiritul Sfânt s-a coborât în limbi de foc, precum a spus Luca, Cuvântătorul de Dumnezeu. Că zice: Adunaţi fiind discipolii lui Hristos, s-a făcut sunet ca de o suflare ce vine repede, şi a umplut casa unde erau ei şezând; şi toţi au început a vorbi cu străine graiuri, cu minunate dogme, cu uimitoare învăţături ale Sfintei Treimi.

Pe 4: **D**in straja dimineţii până în noapte,
din straja dimineţii să spere Israel întru Domnul.

Spiritul Sfânt era din veac şi este şi va fi, nici început având şi nici sfârşit; ci pururi cu Tatăl şi cu Fiul este unit şi împreună socotit. Viaţă şi de viaţă făcător, Lumină şi de lumină dătător, Binele însuşi şi izvor de bunătate; prin care Tatăl se cunoaşte şi Fiul se preamăreşte, şi toţi să ştie: o putere, o unire şi o închinare a Sfintei Treimi.

Că la Domnul este mila, şi multă mântuire la El
şi El va mântui pe Israel de toate fărădelegile lui.

Spiritul Sfânt era din veac şi este şi va fi, nici început având şi nici sfârşit; ci pururi cu Tatăl şi cu Fiul este unit şi împreună socotit. Viaţă şi de

viaţă făcător, Lumină şi de lumină dătător, Binele însuşi şi izvor de bunătate; prin care Tatăl se cunoaşte şi Fiul se preamăreşte, şi toţi să ştie: o putere, o unire şi o închinare a Sfintei Treimi.

Psalmul 116

Lăudaţi pe Domnul, toate neamurile,
lăudaţi-L, toate popoarele.

Spiritul Sfânt este Lumină şi Viaţă şi Izvor viu, înţeles cu mintea. Spiritul înţelepciunii, Spiritul înţelegerii, bun, drept, înţelegător, stăpânitor, curăţitor de păcate; Dumnezeu şi îndumnezeitor, foc din foc purcezător, grăitor, lucrător, împărţitor de daruri; prin care toţi profeţii şi dumnezeieştii apostoli, împreună martirii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobijniută privelişte, foc care se împarte spre dăruirea de haruri.

Că s-a întărit mila Lui peste noi,
şi adevărul Domnului rămâne în veac.

Spiritul Sfânt este Lumină şi Viaţă şi Izvor viu, înţeles cu mintea. Spiritul înţelepciunii, Spiritul înţelegerii, bun, drept, înţelegător, stăpânitor, curăţitor de păcate; Dumnezeu şi îndumnezeitor, foc din foc purcezător, grăitor, lucrător, împărţitor de daruri; prin care toţi

profeţii şi dumnezeieştii apostoli, împreună martirii s-au încununat. Uimitoare auzire, neobijniută privelişte, foc care se împarte spre dăruirea de haruri.

Mărire Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit,

Şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. **A**min.

Glas 6

Împărate ceresc, Mângâietorule, Spirite al adevărului, care pretutindeni eşti, şi toate le împlineşti, tezaurul bunătăţilor şi dătătorule de viaţă, vino şi Te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte de toată întinarea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Se face Intratul cu cădelniţa.

Rugăciunea Intratului

Preotul, în taină: Seara şi dimineaţa, şi la amiază te lăudăm, bine te cuvântăm, îţi mulţumim şi ne rugăm ţie, Stăpâne al tuturor: îndreptează rugăciunea noastră ca o tămâie înaintea ta; şi nu pleca inimile noastre spre cuvinte sau gânduri viclene, ci ne mântuieşte de toţi cei ce vânează sufletele noastre. Că spre tine sunt, Doamne, Doamne, ochii noştri, şi întru tine am nădăjduit: să nu ne ruşinezi pe noi, Dumnezeul nostru. Că ţie

se cuvine toată mărirea, cinstirea şi închinarea, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Inţelepciune, drepţi!

Lumină lină a sfintei măriri a Tatălui ceresc celui fără de moarte, a sfântului, fericitului, Isuse Hristoase: ajungând la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl, pe Fiul, şi pe Spiritul Sfânt Dumnezeu. Cade-se, în toată vremea, să fii lăudat de glasuri cuvioase, Fiule al lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea te măreşte.

Preotul: Să luăm aminte. Pace tuturor.
Poporul: Şi spiritului tău.
Preotul: Înţelepciune, să luăm aminte.

Prochimenul mare cu stihurile lui, glas 7

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 1. Cunoscută ai făcut între popoare puterea Ta.

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 2. Adusu-mi-am aminte de lucrurile Domnului; şi-mi voi aduce aminte de minunile Tale dintru început.

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu, Care faci minuni.

Stih 3. Şi am zis: acum am început să înţeleg; aceasta este schimbarea dreptei Celui Preaînalt.

Cine este Dumnezeu mare, ca Dumnezeul nostru? Tu eşti Dumnezeu, Care faci minuni.

Preotul: Iară şi iară, plecând genunchii noştri, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Credincioşii, plecând genunchii la pământ, preotul citeşte dintre sfintele uşi cu glas mare, rugăciunile vecerniei:

RUGĂCIUNEA I

Doamne, Cel ce eşti preacurat, neîntinat, fără de început, nevăzut, necuprins, de nepătruns

cu mintea, neschimbat, neîntrecut, nemăsurat şi fără de răutate; Care singur ai nemurire, Cel ce locuieşti întru lumina cea neapropiată, Cel ce ai făcut cerul şi pământul, marea şi toate cele zidite într-însele; Care mai înainte de cerere plineşti tuturor cererile; Ţie ne rugăm şi pe Tine Te chemăm, Stăpâne, Iubitorule de oameni, Tatăl Domnului şi Dumnezeului şi Mântuitorului nostru Isus Hristos, Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire s-a coborât din ceruri, şi s-a întrupat din Spiritul Sfânt şi din Maria cea pururea Fecioară şi mărită Maica lui Dumnezeu; Care, mai întâi în cuvinte învăţând, iar mai pe urmă şi cu fapte arătând, când a răbdat patima Sa cea mântuitoare, ne-a învăţat pe noi, umiliţii şi păcătoşii şi nevrednicii robii Tăi, să aducem Ţie rugăciuni, cu capetele şi cu genunchii plecaţi, pentru păcatele noastre şi pentru neştiinţele poporului. Însuţi, mult Îndurate şi Iubitorule de oameni, auzi-ne pe noi în orice zi Te vom chema, dar mai ales în ziua aceasta a Cincizecimii, în care, după ce s-a înălţat Domnul nostru Isus Hristos la ceruri şi a şezut de-a dreapta Ta, a lui Dumnezeu şi Tatăl, a trimis pe Sfântul Spirit peste sfinţii Săi Învăţăcei şi Apostoli, Care s-a şi aşezat peste fiecare dintr-înşii, şi s-au umplut toţi de darul Lui cel neîmpuţinat, şi au grăit în alte limbi măreţiile Tale şi au profeţit. Deci, auzi-ne pe noi, care acum ne rugăm Ţie, şi adu-Ţi aminte de noi, umiliţii şi osândiţii, şi alungă robia sufletelor noastre, Cel ce cu milostivirea Ta mijloceşti pentru noi. Primeşte-ne pe noi, cei ce cădem înaintea Ta şi strigăm:

Greşit-am! Înaintea Ta suntem puşi din pântecele maicii noastre; Dumnezeul nostru Tu eşti. Dar. Pentru că s-au împuţinat întru deşertăciune zilele noastre, am pierdut ajutorul Tău, şi suntem lipsiţi de toată apărarea. Însă nădăjduind spre îndurările Tale, strigăm Ţie: păcatele tinereţelor noastre şi ale neştiinţei nu le pomeni, şi de cele ascunse ale noastre ne curăţeşte. Nu ne lepăda în vremea bătrâneţilor; când scade tăria noastră nu ne părăsi. Mai înainte de a ne întoarce în pământ, învredniceşte-ne să ne întoarcem la Tine şi caută spre noi cu blândeţe şi cu har. Cumpăneşte fărădelegile noastre cu îndurările Tale; pune adâncul îndurărilor Tale împotriva mulţimii păcatelor noastre. Caută din înălţimea Ta cea sfântă, Doamne, spre poporul care stă înainte şi aşteaptă de la Tine multă îndurare. Cercetează-ne cu bunătatea Ta; mântuieşte-ne de tirania diavolului; întăreşte viaţa noastră cu legile Tale cele sfinte şi sfinţite. Înger păzitor credincios pune poporului Tău; pe noi, pe toţi, ne adună întru împărăţia Ta. Dă iertare celor ce nădăjduiesc în Tine; iartă-le lor şi nouă păcatele; curăţeşte-ne cu lucrarea Sfântului Tău Spirit; nimiceşte uneltirile vrăjmaşului cele ce sunt asupra noastră.

RUGĂCIUNEA II

Binecuvântat eşti, Stăpâne Atotţinătorule, Care ai luminat ziua cu lumină de soare şi noaptea ai făcut-o să strălucească cu raze ca de foc; Care ne-ai învrednicit să petrecem lungimea zilei şi să

ne apropiem de începuturile nopţii. Ascultă rugăciunea noastră şi a tot poporului Tău, şi ne iartă nouă tuturor păcatele cele de voie şi ce1e fără de voie; primeşte rugăciunile noastre cele de seară şi trimite mulţimea milei Tale şi a îndurărilor Tale peste moştenirea Ta; ocroteşte-ne cu sfinţii Tăi îngeri; înarmează-ne cu armele dreptăţii Tale; îngrădeşte-ne cu adevărul Tău; păzeşte-ne cu puterea Ta; mântuieşte-ne de toată primejdia şi de toată înşelăciunea celui potrivnic; şi ne dăruieşte nouă şi seara de acum, cu noaptea ce vine, desăvârşit sfântă, cu pace, fără păcate, fără sminteală, fără nălucire, şi toate zilele vieţii noastre; pentru rugăciunile Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor, celor ce din veac bine Ţi-au plăcut.

Apoi:

Apără, mântuieşte, miluieşte, ridică-ne şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi pururea Fecioară Maria, cu toţi Sfinţii pomenind-o, pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ţie, Doamne.

Ecfonis

Că Ţie se cuvine a ne milui şi a ne mântui pe noi, Doamne Dumnezeul nostru, şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ectenia Întreită (a cererii stăruitoare)

Să zicem toţi, din tot sufletul, şi din tot cugetul nostru, să zicem.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi (*de 3 ori*).

Doamne atotţinătorule, Dumnezeul părinţilor noştri, rugămu-ne Ţie, auzi-ne, şi Te îndură spre noi.

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ţie, auzi-ne, şi Te îndură spre noi.

Încă ne rugăm pentru Sfântul Părinte Papa (N), pentru Preafericitul Părinte Arhiepiscop (N), pentru (Înalt) Preasfinţitul (Arhi) Episcopul nostru (N), şi pentru toţi Fraţii noştri cei întru Hristos.

Încă ne rugăm pentru autorităţile şi oştirea ţării noastre, pentru pacea, sănătatea şi mântuirea lor.

Încă ne rugăm pentru fericiţii şi pururea pomeniţii Ctitorii sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru mila, viaţa, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, lăsarea şi iertarea de păcate a robilor lui Dumnezeu, fraţilor sfintei bisericii acesteia.

Încă ne rugăm pentru cei ce aduc daruri, şi fac bine în sfânta şi întru tot cinstită biserica aceasta; şi pentru cei ce se ostenesc şi cântă; şi pentru poporul ce e de faţă, şi aşteaptă de la Tine mare şi multă milă.

Încă ne rugăm pentru toţi fraţii noştri, şi pentru toţi dreptcredincioşii creştini.

Preotul, cu glas înalt:

Că milostiv şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Iară şi iară, plecând genunchii noştri, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

RUGĂCIUNEA III

Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce ai dat pacea Ta oamenilor, şi darul Preasfântului Spirit, încă fiind cu noi întru viaţa aceasta, L-ai dat pururea celor credincioşi spre moştenire neînstrăinată, iar astăzi, mai arătat, ai trimis acest dar Învăţăceilor şi Apostolilor Tăi, şi buzele lor cu limbi de foc le-ai întărit, prin care tot neamul omenesc întru a sa limbă şi întru auzul urechii luând cunoştinţă de Dumnezeu, cu lumina

Spiritului ne-am luminat, şi dintru înşelăciune ca dintru întuneric ne-am mutat, şi cu împărţirea limbilor celor de foc înţelegătoare şi cu lucrare mai presus de fire ne-am învăţat a crede în Tine, şi pe Tine Dumnezeu, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Spirit, întru o Dumnezeire şi o Putere şi o Tărie a Te cuvânta ne-am luminat; Tu, dar, Cel ce eşti strălucirea Tatălui, chipul fiinţei şi al firii Lui, Cel neschimbat şi nemutat, Izvorule al înţelepciunii şi al darului, deschide-mi şi mie păcătosului buzele şi mă învaţă cum se cuvine şi pentru ce trebuie să mă rog. Că Tu eşti Cel ce ştii mulţimea cea multă a păcatelor mele, dar milostivirea Ta va învinge mulţimea acestora; că, iată, cu frică stăm înaintea Ta, punând deznădăjduirea sufletului meu întru adâncul milei Tale. Îndreptează viaţa mea, Cel ce îndreptezi toată făptura cu cuvântul şi cu puterea cea negrăită a înţelepciunii. Cel ce eşti liman lin celor înviforaţi, şi-mi arată calea pe care voi merge. Dă gândurilor mele Spiritul înţelepciunii Tale; Spiritul înţelegerii dărueşte-L nepriceperii mele; cu Spiritul temerii de Tine adumbreşte faptele mele, şi Spirit drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele şi cu Spiritul Cel stăpânitor întăreşte alunecarea cugetului meu. Ca în toate zilele, fiind îndreptat, spre cele de folos, cu Spiritul Tău Cel bun, să mă învrednicesc a împlini poruncile Tale, şi pururea să-mi aduc aminte de preamărită venirea Ta, care va cerceta faptele noastre; şi să nu mă treci cu vederea, ca să mă înşel cu plăcerile cele stricăcioase ale lumii

acesteia, ci mă întăreşte, să doresc îndulcirea din visteriile Tale, ce vor să fie, că Tu ai zis, Stăpâne, ca oricâte ar cere cineva întru numele Tău, negreşit va lua, de la Dumnezeu, Părintele Tău, Cel împreună veşnic cu Tine. Pentru aceasta, şi eu, păcătosul, întru venirea Sfântului Tău Spirit, mă rog bunătăţii Tale: Câte am cerut să mi le dai spre mântuire. Aşa, Doamne, Cel ce eşti bogat dătător de toată facerea de bine şi bun dăruitor, Tu, Cel ce dai din belşug cele ce cerem, că Tu eşti îndurător, milostiv, Care Te-ai făcut părtaş fără de păcat trupului nostru, şi către cei ce-şi pleacă genunchii înaintea Ta, te pleci cu iubire şi milostivire, curăţind păcatelor noastre. Dă, dar, Doamne, poporului Tău îndurările Tale; auzi-ne pe noi din cerul cel sfânt al Tău; sfinţeşte-ne cu puterea dreptei Tale celei mântuitoare; acoperă-ne cu acoperământul aripilor Tale; nu trece cu vederea făptura mâinilor Tale. Ţie Unuia am păcătuit, dar Ţie Unuia şi slujim. Nu ştim să ne închinăm la vreun dumnezeu străin, nici să tindem mâinile noastre, Stăpâne, la alt dumnezeu. Iartă-ne nouă greşelile, şi primind rugăciunile noastre cele cu plecare de genunchi, tinde-ne nouă tuturor mână de ajutor. Primeşte rugăciunea tuturor, ca o tămâie bineprimită, ce se înalţă înaintea împărăţiei Tale celei preabune.

RUGĂCIUNEA IV

Doamne, Doamne, Cel ce ne-ai mântuit de toată săgeata ce zboară ziua, mântuieşte-ne şi de

tot lucrul ce umblă întru întuneric. Primeşte ca o jertfă de seară ridicarea mâinilor noastre, şi ne învredniceşte să trecem şi măsura nopţii, fără de prihană, neispitiţi de rele; şi ne mântuieşte de toată tulburarea şi îngrozirea care vine de la diavolul. Dăruieşte sufletelor noastre umilinţă şi gândurilor noastre purtare de grijă de întrebarea judecaţii Tale celei înfricoşătoare şi drepte. Pătrunde cu frica Ta trupurile noastre şi omoară păcatul din mădularele noastre cele pământeşti; ca şi întru liniştea somnului să ne luminăm prin cugetarea la judecăţile Tale. Şi alungă de la noi toată nălucirea necuviincioasă şi pofta cea vătămătoare; şi ne scoală pe noi, la vremea rugăciunii, întăriţi în credinţă şi sporind întru poruncile Tale.

Apoi:

Apără, mântuieşte, miluieşte, ridică-ne şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi pururea Fecioară Maria, cu toţi Sfinţii pomenind-o, pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ţie, Doamne.

Ecfonis

Cu bunăvoirea şi cu harul Unuia Născut Fiului Tău, cu care eşti binecuvântat, împreună cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Învredniceşte-ne, Doamne, în seara aceasta fără de păcat a ne păzi.

Binecuvântat eşti Doamne, Dumnezeul Părinţilor noştri, şi lăudat şi preamărit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi: precum am nădăjduit şi noi întru Tine.

Binecuvântat eşti, Doamne, învaţă-mă îndreptările Tale.

Binecuvântat eşti, Stăpâne, înţelepţeşte-mă cu îndreptările Tale.

Binecuvântat eşti, Sfinte, luminează-mă cu îndreptările Tale.

Doamne, mila Ta e în veac, lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Că Ţie se cuvine laudă, Ţie se cuvine cântare, Ţie mărire se cuvine, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Iară şi iară, plecând genunchii noştri, Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

RUGĂCIUNEA V

Izvorule Cel pururea curgător de viaţă şi de lumină, Puterea lucrătoare a Tatălui Cea împreună veşnică, care cu prisosinţă ai plinit toată rânduiala cea pentru mântuirea oamenilor, Cristoase, Dumnezeul nostru; Care ai rupt legăturile morţii cele nedezlegate şi încuietorile iadului, şi ai zdrobit mulţimea duhurilor celor viclene; Cel ce Te-ai adus pe Tine pentru noi jertfă nevinovată, dând spre junghiere trupul Tău cel preacurat, cel neatins şi neîntinat de nici un păcat; şi prin această înfricoşătoare şi negrăită jertfire ne-ai dăruit viaţa de veci; Cel ce Te-ai coborât la iad şi ai sfărâmat încuietorile cele veşnice, şi celor ce şedeau întru întuneric ieşire le-ai arătat, iar pe şarpele cel din adînc, începătorul răutăţii, l-ai vânat cu dumnezeiasca şi înţeleapta măiestrie şi cu lanţurile întunericului l-ai legat în tartar, şi în focul cel nestins şi în întunericul cel mai din afară l-ai închis cu puterea Ta cea nemăsurată; Cel ce eşti Înţelepciunea Tatălui, cea cu nume mare, Cel ce Te-ai arătat mare Ajutător celor năpăstuiţi şi ai luminat pe cei ce şedeau în întuneric şi în umbra morţii, Tu, Doamne al măririi celei veşnice, Fiule iubit al Tatălui Celui Preaînalt, Lumină veşnică din Lumina cea veşnică, Soare al dreptăţii, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm Ţie: Odihneşte sufletele robilor Tăi, a celor mai înainte adormiţi, părinţii şi fraţii noştri, şi a celorlalte rudenii după trup şi ale tuturor celor de o credinţă cu noi, pentru care şi

facem acum pomenire, că stăpânirea Ta este peste toţi şi în mâna Ta ţii toate marginile pământului.

Stăpâne atotţiitorule, Dumnezeul părinţilor, Domnul milei, Făcătorule al neamului acestuia muritor şi al celui nemuritor şi a toată firea omenească care se zideşte şi iarăşi se strică, al vieţii şi al morţii, al petrecerii de aici şi al mutării celei de acolo; Cel ce măsori anii celor vii şi rânduieşti ceasul morţii; Care duci şi scoţi din iad; Cel ce legi în neputinţă şi dezlegi în putere; Cel ce tocmeşti cele de aici spre trebuinţă şi cele viitoare le îndreptezi spre folos; Care veseleşti cu nădejdea învierii pe cei vătămaţi de acul morţii, Însuţi dar, Stăpâne a toate, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului şi a celora ce sunt pe mare departe, Care şi în această mai de pe urmă, mare şi mântuitoare zi a Cincizecimii ai arătat nouă taina Sfintei şi Celei de o fiinţă şi pururea vecinice, nedespărţitei şi neamestecatei Treimi, şi ai vărsat coborârea şi venirea Sfântului şi de viaţă Făcătorului Tău Spirit, în chip de limbi de foc, peste sfinţii Tăi Apostoli; şi punându-i pe ei binevestitori ai credinţei noastre celei creştineşti, i-ai arătat mărturisitori şi propovăduitori ai adevăratei cuvântări de Dumnezeu; Care şi în acest praznic, cu totul desăvârşit şi mântuitor, ai binevoit a primi rugăciunile cele de milostivire pentru cei ţinuţi în iad, şi ai dat mari nădejdi de iertare celor ţinuţi de supărările apăsătoare ce-i cuprind, şi cum că vei trimite mângâierea cea de la Tine, auzi-

ne pe noi, umiliţii robii Tăi, care ne rugăm Ţie, şi dă odihnă sufletelor robilor Tăi celor mai înainte adormiţi, în loc luminos, în loc cu verdeaţă, în loc de odihnă, de unde a fugit toată durerea, întristarea şi suspinarea; şi aşează sufletele lor în locaşurile drepţilor şi îi învredniceşte de pace şi de iertare. Că nu morţii Te vor lauda, Doamne, nici cei din iad vor îndrăzni a-Ţi aduce Ţie mărturisire, ci noi cei vii, Te binecuvântăm, Te rugăm şi rugăciuni de milostivire şi jertfe aducem Ţie pentru sufletele lor.

RUGĂCIUNEA VI

Dumnezeule cel mare şi veşnic, Cel sfânt şi iubitor de oameni, Care ne-ai învrednicit şi în ora aceasta a sta înaintea măririi Tale celei neapropiate, spre cântarea şi lauda minunilor Tale, îndură-Te de noi nevrednicii robii Tăi, şi ne dă nouă dar, ca fără de trufie, cu inima înfrântă, să aducem Ţie cuvântare de mărire întreit sfântă, şi mulţumită pentru darurile Tale cele mari, pe care le-ai făcut şi le faci totdeauna spre noi. Adu-Ţi aminte, Doamne, de neputinţa noastră şi nu ne pierde cu fărădelegile noastre, ci fă milă mare cu noi umiliţii, ca să scăpăm de întunericul păcatului şi să umblăm în lumina dreptăţii şi, îmbrăcându-ne cu armele luminii, să petrecem fără bântuială de toată meşteşugirea celui rău, şi cu îndrăzneală să Te preamărim întru toate, pe Tine, singurul adevărat şi iubitor de oameni Dumnezeu. Că într-adevăr şi şi cu dreptate este o mare taină a Ta,

Stăpâne şi Făcătorule a toate, dezlegarea cea vremelnică a făpturilor Tale, şi după aceea alcătuirea din nou şi odihna cea de veci. Ţie îţi mulţumim pentru toate; pentru intrarea noastră în lumea aceasta şi pentru ieşirea din ea, care, după făgăduinţa Ta cea nemincinoasă, ne arvuneşte de mai înainte nădejdea învierii şi a vieţii celei nestricăcioase, pe care fă ca să o dobândim, la a doua venire a Ta, ce va să fie. Că Tu eşti şi Începătorul învierii noastre şi Judecătorul nemitarnic şi iubitor de oameni pentru cele făcute în în viaţă, Stăpân şi Domn al răsplătirii; Care, prin umilirea Ta cea mare, Te-ai făcut asemenea nouă, părtaş trupului şi sângelui nostru, şi ai avut inimă plină de milostivire pentru pătimirile noastre cele fără de osândă, prin aceea că Însuţi le-ai primit de bună voie, Însuţi fiind cercat prin cele pătimite, Te-ai făcut ajutător de bună voie nouă, celor supuşi la încercări; pentru care ne-ai şi adus pe noi la a Ta nepătimire.

Primeşte dar, Stăpâne, cererile şi rugăciunile noastre, şi odihneşte pe toţi părinţii fiecăruia, pe maici, pe fraţi, pe surori, pe fii, pe prieteni, pe cei dintr-o rudenie şi dintr-o seminţie, şi toate sufletele celor ce mai înainte au adormit întru nădejdea învierii şi a vieţii de veci; şi aşează sufletele şi numele lor în cartea vieţii, în sânurile lui Avraam, ale lui Isaac şi ale lui Iacob, în latura celor vii, în împărăţia cerurilor, în raiul desfătării, ducându-i pe toţi prin îngerii Tăi cei luminaţi, în sfintele Tale locaşuri, ridicând împreună şi

trupurile noastre, în ziua pe care ai rânduit-o, după făgăduinţele Tale cele sfinte şi nemincinoase. Că nu este, Doamne, moarte pentru robii Tăi când ieşim din trup şi venim la Tine, Dumnezeul nostru, ci schimbare de la cele mai pline de întristare la cele mai bune şi mai vesele, şi odihnă şi bucurie. Iar de am şi greşit Ţie ceva, fii nouă şi lor milostiv, pentru că nimeni nu este curat de întinăciune înaintea Ta, măcar de ar fi viaţa lui doar o singură zi. Că numai Tu singur Te-ai arătat fără de păcat pe pământ, Domnul nostru Isus Hristos, prin Care toţi nădăjduim să dobândim milă şi iertare de păcate. Pentru aceasta, şi nouă şi acelora, ca un bun şi iubitor de oameni Dumnezeu, slăbeşte, lasă şi iartă căderile noastre în păcate, cele de voie şi cele fără de voie, cele cu ştiinţă şi cele cu neştiinţă, cele arătate şi cele ascunse, cele cu lucrul şi cele cu gândul, cele cu cuvântul şi cele din toate umbletele şi mişcările noastre. Şi celor ce s-au mutat de aici, dăruieşte-le dezlegare şi iertare; iar pe noi, cei ce suntem aici, ne binecuvintează, sfârşit bun şi cu pace dăruieşte nouă şi la tot poporul Tău, şi deschide-ne îndurările milei şi ale iubirii de oameni la înfricoşătoarea Ta venire, şi ne fă vrednici de împărăţia Ta.

RUGĂCIUNEA VII

Dumnezeule cel mare şi preaînalt, Care singur ai nemurire, Cel ce locuieşti întru lumina cea neapropiată, Cel ce ai făcut toată făptura cu

înţelepciune, Cel ce ai despărţit lumina de întuneric şi ai pus soarele spre stăpânirea zilei, iar luna şi stelele spre stăpânirea nopţii; Cel ce ne-ai învrednicit pe noi păcătoşii ca şi în ziua de acum să întâmpinăm faţa Ta întru mărturisire, şi să-Ţi aducem slujbă de seară; Însuţi, Iubitorule de oameni, Doamne, îndreptează rugăciunea noastră ca tămâia înaintea Ta şi o primeşte ca pe o mireasmă cu bun miros. Şi ne dă seara de acum şi noaptea care vine, cu pace. Îmbracă-ne cu armele luminii. Fereşte-ne de frica nopţii şi de tot lucrul ce se petrece în întuneric; şi ne dăruieşte somnul pe care ni l-ai dat spre odihnă în neputinţele noastre, ferit de toată nălucirea diavolească. Aşa, Stăpâne al tuturor, Dătătorule al bunătăţilor, fă ca şi în aşternuturile noastre umilindu-ne, să pomenim şi noaptea preasfânt numele Tău; şi cu gândirea la poruncile Tale fiind luminaţi, să ne ridicăm întru bucurie sufletească, spre lauda bunătăţii Tale, cereri şi rugăciuni aducând milostivirii Tale pentru păcatele noastre şi ale tot poporului Tău, pe care, pentru rugăciunile Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, cu milă îl cercetează.

Apoi:

Apără, mântuieşte, miluieşte, ridică-ne şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.

Poporul: Doamne, îndură-Te spre noi.

Pe preasfânta, Curata, Preabinecuvântata, mărita, Doamna noastră de Dumnezeu Născătoarea, şi pururea Fecioară Maria, cu toţi Sfinţii pomenind-o, pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ţie, Doamne.

Ecfonis

Că Tu eşti odihna sufletelor şi a trupurilor noastre, şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui şi Fiului şi Sfântului Spirit, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Ectenia cererilor

Să plinim rugăciunile noastre cele de seară, Domnului.
*Poporul***:** Doamne, îndură-Te spre noi.
Apără, mântuieşte, miluieşte, şi ne păzeşte, Dumnezeule, cu harul Tău.
Seara toată desăvârşit sfântă, cu pace şi fără de păcate, de la Domnul să cerem.
*Poporul**:*** Dă-ne, Doamne.
Înger de pace, credincios călăuzitor, păzitor sufletelor şi trupurilor noastre, de la Domnul să cerem.
Milă şi iertare de păcatele şi de greşelile noastre, de la Domnul să cerem.
Cele bune şi de folos sufletelor noastre, şi pace lumii, de la Domnul să cerem.

Cealaltă vreme a vieţii noastre în pace, şi întru pocăinţă a o săvârşi, de la Domnul să cerem.
Sfârşit creştinesc vieţii noastre, fără de patimă, ne ruşinat, cu pace, şi răspuns bun la înfricoşătoarea judecată a lui Hristos, de la Domnul să cerem.
Pe preasfânta, curata, Preabinecuvântata, mărita Doamna noastră de Dumnezeu Născătoare, şi pururea Fecioara Maria, cu toţi sfinţii pomenind-o, pe noi înşine, şi unul pe altul, şi toată viaţa noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.
Poporul: Ţie, Doamne.

Preotul, cu glas înalt:

Că bun şi iubitor de oameni Dumnezeu eşti, şi Ţie mărire înălţăm, Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Preotul: Pace tuturor.
Poporul: Şi spiritului tău.
Preotul: Capetele noastre Domnului să le plecăm.
Poporul: Ţie, Doamne.

Rugăciunea plecării capetelor

Preotul, în taină: Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce ai plecat cerurile, şi Te-ai coborât spre mântuirea neamului omenesc, caută spre robii Tăi, şi spre moştenirea Ta. Că Ţie, judecătorului celui înfricoşător şi iubitor de oameni, robii Tăi şi-au plecat capetele lor, şi şi-au supus cerbicile lor,

nu de la oameni nădăjduind ajutor, ci cerând mila Ta, şi aşteptând mântuirea Ta; pe aceştia îi păzeşte în toată vremea, şi în aceasta seară de acum, şi în noaptea ce vine, de tot duşmanul, şi de toată lucrarea diavolului cea potrivnică, şi de gânduri deşarte, şi de pofte rele.

Preotul, cu glas înalt:

Fie puterea împărăţiei Tale binecuvântată şi preamărită, a Tatălui, şi a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul**:** Amin.

La Stihoavnă

Stihirile idiomele, glas 3

Acum limbile s-au făcut tuturor spre semn, în chip vădit, că iudeii, dintre care este după trup Hristos, fiind răniţi de necredinţă, au căzut din harul lui Dumnezeu; iar noi, cei dintre neamuri, ne-am învrednicit de lumina cea dumnezeiască, întărindu-ne prin cuvintele discipolilor, care au vestit mărirea lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor; cu care plecând inimile şi genunchii, cu credinţă să ne închinăm Mântuitorului sufletelor noastre, întărindu-ne prin Spiritul Sfânt.

Stih: *Inimă curate zideşte întru mine, Dumnezeule, şi spirit drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.*

Acum Spiritul cel Mângâietor S-a vărsat peste tot trupul, că, începând cu ceata apostolilor, de la dânşii, prin împărtăţire, a revărsat harul asupra credincioşilor; şi încredinţează venirea Lui cea puternică, împărţind discipolilor limbile cele în chip de foc, spre lauda şi mărirea lui Dumnezeu. Pentru aceasta, luminându-ne inimile cu priceperea şi întărindu-ne în credinţă prin Spiritul Sfânt, ne rugăm să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: *Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Spiritul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine.*

Acum apostolii lui Hristos se îmbracă cu puterea de sus, că Mângâietorul îi înnoieşte pe dânşii, înnoindu-Se întru ei prin înnoire de taină a cunoştinţei, pe care propovăduind-o, cu graiuri străine şi cu sublime cuvinte, ne învaţă să cinstim Fiinţa cea veşnică şi una, în trei Ipostasuri, a lui Dumnezeu, Binefăcătorul tuturor. Pentru aceasta, luminându-ne cu învăţăturile acelora, să ne închinăm Tatălui şi Fiului şi Spiritului Sfânt, rugându-ne să mântuiască sufletele noastre.

Mărire Tatălui şi Fiului şi Spiritului Sfânt,

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Glas 8

Veniţi, popoarelor, să ne închinăm Dumnezeirii celei în trei Ipostasuri: Fiului în Tatăl, împreună cu Sfântul Spirit. Că Tatăl a născut din veci pe Fiul, Cel împreună veşnic şi împreună pe scaun şezător; şi Spiritul Sfânt era în Tatăl, preamărit împreună cu Fiul: o Putere, o Fiinţă, o Dumnezeire, Căruia toţi închinându-ne, zicem: Sfinte Dumnezeule, cel ce toate le-ai făcut prin Fiul cu împreună lucrarea Sfântului Spirit, Sfinte tare, prin Care pe Tatăl am cunoscut şi prin Care Spiritul Sfânt a venit în lume, Sfinte fără de moarte, Spirite Mângâietor, Cel ce din Tatăl purcezi şi în Fiul te odihneşti, Treime Sfântă, mărire Ţie!

Cântarea lui Simeon Purtătorul de Dumnezeu:

Acum, eliberează pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău în pace; că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai pregătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor: lumină spre descoperirea neamurilor şi mărirea poporului Tău Israel.

Apoi:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*.

Mărire Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit; şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, îndură-Te spre noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre; Stăpâne, iartă fărădelegile noastre; Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*.
Mărire Tatălui, şi Fiului, şi Sfântului Spirit; şi acum, şi pururea, şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău; vină împărăţia Ta; fie voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi; şi ne iartă nouă păcatele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri; şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne mântuieşte de cel rău.

Preotul:
Că a Ta este împărăţia, şi puterea, şi mărirea, a Tatălui, şi a Fiului, şi a Sfântului Spirit, acum şi pururea, şi în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Troparul Cincizecimii, glas 8
Binecuvântat eşti Hristoase Dumnezeul nostru, cel ce preaînţelepţi pe pescari i-ai arătat, trimiţându-le Spiritul Sfânt, şi printr-înşii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, mărire Ţie.

Apolisul
(Dezlegarea deplină)
Preotul: Înţelepciune.
Poporul: Binecuvântează, Părinte.

Preotul: Cel ce este binecuvântat, Hristos, Dumnezeul nostru, totdeauna, acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Poporul: Amin. Întăreşte, Dumnezeule, sfânta şi dreapta credinţă a cucernicilor şi dreptcredincioşilor creştini, împreună cu sfântă biserica aceasta, în vecii vecilor.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, mântuieşte-ne pe noi.

Poporul: Ceea ce eşti mai cinstită decât Heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea întru adevăr Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Mărire Ţie, Hristoase Dumnezeul nostru, nădejdea noastră, mărire Ţie.

Poporul: Mărire Tatălui şi Fiului şi Spiritului Sfânt şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, îndură-Te spre noi, *de 3 ori*. — Părinte, binecuvântează.

Preotul: Cel ce din sânurile Tatălui, S-a deşertat pe Sine şi din cer pe pământ S-a coborât şi a luat toată firea noastră omenească şi a îndumnezeit-o, iar după aceea iarăşi S-a înălţat la ceruri şi a şezut de-a dreapta lui Dumnezeu şi Tatăl, şi a trimis, peste sfinţii Săi Discipoli şi Apostoli, pe Spiritul cel Dumnezeiesc şi Sfânt, cel de o fiinţă şi de o putere, întocmai mărit şi împreună veşnic, şi prin El i-a luminat pe ei şi prin ei pe toată lumea, Hristos adevăratul nostru Dumnezeu, pentru

rugăciunile preacuratei şi celei cu totul fără prihană, Sfintei Maicii Sale, ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor, de Dumnezeu predicatorilor şi purtătorilor de spirit apostolic şi ale tuturor Sfinţilor, să ne miluiască şi să ne mântuiască pe noi, fiind bun şi iubitor de oameni.

Poporul: Amin

Preotul: Pentru rugăciunile sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Isuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi.

Poporul: Amin.